

§ 152.

Med Hensyn til Erstatning, Omkostninger eller private Bøder, som ved militær Rets Dom eller ved Forlig, indgaaet ved saadan Ret, maatte være tillagt Noget, har denne sely at foranstalte, at Dommen eller Forliget fuldbyrdes. Iøvrigt er det Pligt for de militære Befalingsmænd og navnlig for dem, som have at besørge Krigsretsdommes Indankning, at drage Omfarg for Fuldbyrdselsen af de ved militær Ret affagte Straffedomme, samt af de ved saadan Ret indgaaede Forlig, hvorved Bøder til det Offentlige ere vedtagne og de have, forsaavidt de ikke sely kunne lade iværksætte, hvad der i saa Henseende er fornødent, at henvende sig med de nødvendige Begjæringer til andre vedkommende Embedsmænd. Saaledes har i Særdeleshed Krigsrettens Formand, naar ommeldte Pligt paa hviler ham og Fuldbyrdselsen skal skee ved militære Embedsmænd, jfr. § 153, at henvende sig, for at de fornødne Tvangsmidler kunne blive anvendte, til vedkommende Jurisdictionschef, hvis Domfældte staaer under Befaling af en saadan, og i andet Fald til Generalcommandoen.

§ 153.

Udlæg og Arrest for, hvad der efter militære Retters Domme eller efter Forlig, indgaaet ved militær Ret, skal betales, iværksættes indenfor Rigets Grændser af de civile Retsbejente, men i Udlandet hos alle til Armeedivisionen hørende eller i dens Følge værende Personer af Auditøren. Disse Embedsmænd have ved at foretage bemeldte Forretninger at iagttage de særegne Forfrifter, som ere givne med Hensyn til Udlæg og Arrest for Gjæld hos militære Personer. Auditøren skal være bemyndiget til under Forretningerne at affige Kjendelser, som kunne paantes til en Krigsret, naar Klage inden Forløb af 14 Dage efter deres Affigelse indgives til vedkommende Befalingsmand, der har at anordne Rettergang mod den Person, hos hvem Forretningen er foretagen.

Iøvrigt have de militære Befalingsmænd at lade Fuldbyrdselsen af de militære Retters

Straffedomme iværksætte. Derved have de med Hensyn til de forskellige Straffe nøte at rette sig efter Straffelovenes og Tjenestereglementets Forfrifter, og de ere ikke beføiede til at ffærpe, formilde eller paa anden Maade forandre de affagte Domme uden i Medfør af Bestemmelserne i § 154 eller § 155.

§ 154.

Naar Personer, hørende til Armeen, enten ved militær Ret ere dømte til, eller ved Forlig, indgaaet ved saadan Ret, have vedtaget Bøder og disse i Mangel af Betaling skulle affones, bestemmer den Jurisdictionschef eller commanderende General, som efter § 152 skal lade militær Rets Dom fuldbyrde, hvorledes Affoningen overeensstemmende med de almindelige Loves Forfrifter skal skee. De samme Befalingsmænd tage ogsaa, hvis det, naar en Fængselsstraf eller legemlig Straf skal fuldbyrdes, viser sig, at den Dømte ikke uden Fare for sin Helbred kan udholde samme, Beslutning om, til hvilken Art Fængsel den tilfændte Straf skal forandres; eller hvorvidt der mere hensigtsmæssigen kan tilstaaes nogen Udsættelse med Straffens Fuldbyrdselse eller Forlængelse eller Forøgelse af de Mellemfrister, der ere bestemte at skulle indtræde mellem forskellige Dele af Straffen.

§ 155.

Naar i Felten Omstændighederne ikke tilstede Fuldbyrdselsen af Arreststraffe paa Underofficerer og menige Krigsmænd, kan den Høistbefalende for Armeecorpsset i Stedet for dem forordne andre passende Straffe, som maatte staae til Raadighed, saasom Inddragelse af visse Nydelse, Anbringelse til forefaldende Arbejder udenfor Omgang, og navnlig i Stedet for mørk Arrest eller Fængsel paa Vand og Brød paa Menige, Binden til en Væg, en Pæl, et Træ eller anden Gjenstand paa en saadan Maade, at den Paagjældende ikke kan sætte eller lægge sig. Saadan Binden maa dog ikke anvendes paa Dage, da den Paagjældende har været paa lang Marsch eller havt anden anstrengende Tjeneste, ikke være uafbrudt over 3 Timer og ikke nogen Dag over 2 Gange 3 Timer med et Mellemrum af i det mindste 3 Timer.